

hvorefter man fremdeles skal kunne justere de nu brugelige Vægtløbder, synes mig ikke heldig. Det kan være i sin Orden, at man tillader at benytte de Vægtløbder, der engang eksistere; men det synes mig urigtigt at justere nye af den Slags; som man dog agter at forlade. I § 6 findes den Bestemmelse, at Indenrigsministeren skal i Tilfælde af Gjensidighed kunne tilstede, at de Vægtløbder, der ere justerede i andre Landsdele, maae benyttes i Kongeriget. Denne Bestemmelse er efter min Mening uheldig, da f. Ex. i Slesvig Justeringen af Vægtløbder er en reen Communalssag; som Følge deraf har man mange forskellige Justeringscontrollere og man kan derved vente at faae meget forskjelligte Vægtløbder indførte i Kongeriget. Imidlertid er det jo ganske vist, at det var ønskeligt, at der opnaaedes Gjensidighed, og det vilde derfor vist være vanskeligt at opgive denne Paragraph. Den Omstændighed, at Forholdet med Hensyn til Justeringen af Vægtløbder er en Communalssag, bringer mig til at henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, om det ikke var muligt at faae det hele Justeringsvæsen gjort til en Stats-sag. Det er ogsaa her i Kongeriget en Communalssag, idet det er henlagt under Rjehenshavns Commune; men det synes mig at være urigtigt, og det er ogsaa ganske besynderligt, at et saadant Forhold endnu bestaaer. Ved en Foranbring af den Art, som dette Lovforslag gaaer ud paa, synes det naturligt ogsaa at træffe en Forandring i dette Forhold. Jeg behøver ikke at udtale, hvad der jo ligger saa nær, naar man behandler et Forslag som dette, at det var i højeste Grad ønskeligt, at vi ogsaa snart kunde faae en Forandring i vor Maaleenhed; i Overensstemmelse med disse Bestemmelser om Vægteenheden, ligesom det ogsaa var ønskeligt, at Møntvæsenet, der imidlertid ligger udenfor vort Omraade, kunde blive ordnet paa Grundlag af Decimalsystemet. — Jeg skal nu i Hensyn til de Bemærkninger, jeg har gjort, tillade mig til anden Behandling at stille Forslag, der gaae ud paa at indføre saadanne Vægtløbder, som nøjagtigere end de i det foreliggende Forslag svare til Decimalsystemet, saaledes at Principet om Lidelingen derved fuldkommen gennemføres.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg lægger i og for sig ikke overordentlig megen Vægt paa denne Lov. Uagtet jeg anerkender Decimalsystemets Fortrin, vil dog de med dette System forbundne Fordele først komme til at faae deres Betydning, naar det samme System ogsaa er gennemført med Hensyn til Mønten; jeg maa derfor snarere betragte Loven som en Begyndelse end som Noget, der i og for sig skulde have nogen særdeles Betydning. Jeg maa imidlertid ligeoverfor den ærede sidste Taler bemærke, at jeg paa ingen Maade kan anerkende, at det ikke skulde være et Decimalsystem, hvor man deler Noget i 100, fordi man ikke deler det i 10 og ikke har en særlig Benaevnelse for 10. Hvis det forholdt sig paa den af den ærede Rigsdagsmand antydede Maade, saa vilde Frankrig ikke have et Decimalsystem, thi Franken er deelt i 100 Centimer, og der er ingen Mellemstørrelse mellem Franken og Centimen (Falle sen: So Decimen!); ialtfald ikke nogen, jeg kender; jeg troer saaledes, at den ærede Rigsdagsmand vil anerkende, at det ikke er meget væsentligt, om der er en særlig Benaevnelse for 10. Grunden, hvorfor jeg maa fastholde Loven i den Skikkelse, den har, er den, at man derved opnaaer en Overensstemmelse i Vægtsystemet saavel med Hensyn til Slesvig som med Hensyn til Holsten. Naar vi vedtage denne Lov, saa ville vi, hvad Vægten angaaer, have det samme System i hele Monarchiet, og det er Noget, jeg anseer for heldigt, det er Noget, som efter min Mening vel er værd at gaae ind paa, naar man i og for sig finder Loven hensigtsmæssig; jeg vilde derfor meget ønske, at man undlod at gjøre nogen Forandring i den. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det kunde være ønskeligt, om Justeerammeret henlagdes under Staten; jeg finder ogsaa, at dette Spørgsmaal fortjener en omhyggelig Overbetelse; og jeg skal ikke undlade, saasnart Leilighed dertil maatte gives, d. v. s. saasnart Rigsdagen har endt sit Arbejde, da at indlede de fornødne Forhandlinger desangaaende; deri er jeg altsaa enig med den ærede Rigsdagsmand, men det vil være nødvendigt at forhandle derom med Communen, hvorunder Justeerammeret nu hører, for at erfare, hvad den kan have at bemærke med Hen-